

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ D'ECONOMIA DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 350-1992

Fq.Con.núm. 33/27

V legislatura

Any 2002

Núm. 43

Presidència
de l'Honorable Sr. Joan Bosco Gomila i Barber

Sessió celebrada dia 24 d'octubre del 2002

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- PREGUNTES:

1) **RGE núm. 2816/02**, de l'Hble. Diputat Sr. José María González i Ortea, del Grup Parlamentari Popular, relativa a declaració de la reserva marina de la zona de Ses Salines. 614

2) **RGE núm. 2817/02**, de l'Hble. Diputat Sr. José María González i Ortea, del Grup Parlamentari Popular, relativa a informes de l'IMEDEA en relació a l'extracció d'arena de la costa de Ses Salines. 614

3) **RGE núm. 2818/02**, de l'Hble. Diputat Sr. José María González i Ortea, del Grup Parlamentari Popular, relativa a estudis que avalin la declaració de reserva marina de la zona de possible extracció d'arena. 614

4) **RGE núm. 2819/02**, de l'Hble. Diputat Sr. José María González i Ortea, del Grup Parlamentari Popular, relativa a sistemes de regeneració de platges. 618

5) **RGE núm. 2820/02**, de l'Hble. Diputat Sr. José María González i Ortea, del Grup Parlamentari Popular, relativa a experiències de regeneració de platges. 618

II. COMPAREIXENÇA RGE núm. 2911/02, sol·licitada per quatre diputats membres de la Comissió d'Economia, pertanyents al Grup Parlamentari Popular, de l'Hble. Conseller d'Agricultura i Pesca, per tal d'informar sobre la proposta de revisió de la política agrària comuna (PAC) per part de la Unió Europea. 621

EL SR. PRESIDENT:

Anam a començar la sessió d'avui i, en primer lloc, demanaria si hi ha substitucions.

LA SRA. CAPÓ I ABRINES:

Sí, President, Margalida Capó en substitució de Gaspar Oliver.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

José María González, en sustitución de Juan Flaquer.

EL SR. MARÍ I RIBAS:

Sí, Sr. President, Josep Marí Ribas substitueix el diputat Joan Marí Serra.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Misericòrdia Sugrañes substitueix Maria Salom.

EL SR. PRESIDENT:

Passam idò al primer punt de l'ordre del dia, relatiu a les preguntes, i hi ha la 2816, 2817, 2818, 2819, 2820 del 2002 que contestarà l'Hble. Conseller d'Agricultura i Pesca Sr. Mateu Morro i Marcé, qui ve acompanyat del Sr. Antoni Miquel Lucas, tècnic de la Secció d'Estadística de la Conselleria d'Agricultura i Pesca.

I.1) Pregunta RGE núm. 2816/02, de l'Hble. Diputat Sr. José María González i Ortea, del Grup Parlamentari Popular, relativa a declaració de la reserva marina de la zona de Ses Salines.

I.2) Pregunta RGE núm. 2817/02, de l'Hble. Diputat Sr. José María González i Ortea, del Grup Parlamentari Popular, relativa a informes de l'IMEDEA en relació a l'extracció d'arena de la costa de Ses Salines.

I.3) Pregunta RGE núm. 2818/02, de l'Hble. Diputat Sr. José María González i Ortea, del Grup Parlamentari Popular, relativa a estudis que avalin la declaració de reserva marina de la zona de possible extracció d'arena.

Per formular la pregunta 2816, relativa a la declaració de reserva marina de la zona de Ses Salines, intervé el diputat Sr. José María González Ortea, que té la paraula.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Sí, gracias, Sr. Presidente, buenos días señoras y señores diputados. Sr. Conseller de Agricultura, le agradezco su comparecencia para contestar estas preguntas, el paso del tiempo desgraciadamente hacen que ya no estén de actualidad, pero creo que sigue siendo interesante el formularlas y el

escuchar cuál es su opinión sobre un aspecto que, como digo, ya ha sucedido en los meses anteriores, que no está en este momento de plena actualidad pero que puede estarlo mañana o la semana que viene o el próximo mes.

Yo, si el presidente me lo permite y el conseller no tiene inconveniente, formularía o dividiría las preguntas, las cinco preguntas, en dos grupos, y prácticamente formularía dos preguntas en realidad: las tres primeras tienen una serie de aspectos en común, la 2816, 17 y 18; mientras que la 2819 y 20 tienen otro, y, si me permite el presidente, me referiré pues primero, en esta primera intervención, a las tres primeras.

Bien, el año pasado, por estas fechas, un poco más adelante, en el mes de noviembre hubo unos temporales que causaron unos daños muy importantes en algunas playas de Mallorca y de Ibiza. Bien, con motivo de esos daños que se produjeron, rápidamente se presenta la célebre sociedad civil a la que tanto se acude muchas veces en busca de apoyos y se dice que se está tan en contacto con ello, puso inmediatamente, como digo, de manifiesto la necesidad de regenerar y de mejorar las playas. Había dos aspectos realmente: uno, el de las playas, y otro, el de los paseos de costas y algunos viales, etcétera, que habían sufrido también importantes desperfectos. Pero ciñéndonos al tema de hoy, me referiré exclusivamente al tema de las playas.

Efectivamente, las playas quedaron impracticables, no solamente para los residentes, que ya de por sí es extraordinariamente importante, el que los residentes pudieran disfrutar de esas playas en la inmediata temporada turística, la temporada alta de este año, el momento de disfrutar, como digo, del sol y de la playa; sino que también, claro, representaban una seria lesión a nuestros intereses turísticos, desgraciadamente una lesión más en un momento difícil del sector turístico balear, pues representaba, como digo, un golpe y un golpe fuerte el no disponer de unas playas en buenas condiciones.

Bien, frente a esa situación yo creo que hubo una rápida, rapidísima respuesta, por parte de la Dirección General de Costas del Ministerio de Medio Ambiente del Gobierno central, del Gobierno de Madrid, y esa rápida respuesta se refería, en relación con las playas, independientemente de zonas costeras dañadas, que también hubo esa rápida respuesta, en relación con las playas, como digo, se montó un plan de regeneración de esas playas. El sistema que se utilizó de regeneración, puesto que había muy pocos meses para poder llevarlo a cabo, puesto que es una labor difícil y costosa y que, como todo el mundo sabe, la administración necesita unos plazos mínimos por rápida que quiera ser, pues se eligió el sistema, después hablaremos de eso, de extraer arena de algún banco próximo a las islas, tanto de Mallorca como de Ibiza, y que de ese banco la arena extraída se pudiera trasladar y llevar a esas playas para dotarlas de una superficie de esparcimiento suficientemente amplias, cómodas y buenas.

Bien, la respuesta del Govern de la comunidad fue también muy rápida, tengo que decirlo, fue rapidísima también, es decir, inmediatamente que el Ministerio de Medio Ambiente anuncia la puesta en marcha de un plan para regeneración de playas, inmediatamente el Gobierno de esta comunidad contesta diciendo que no se puede hacer y que el Gobierno de Madrid no debe ponerse a regenerar las playas. Fue rapidísimo, he de reconocerlo, una respuesta apenas de horas desde el anuncio de esa regeneración de playas. Bien, para esa regeneración de playas y refiriéndonos concretamente a Mallorca, el banco que se eligió, porque parecía el que medioambientalmente podía provocar menores problemas, es el banco frente al cabo de las Salines, el *cap de Ses Salines*, en la costa sureste de Mallorca y se eligió por una serie de razones, fundamentalmente de razones de tipo medioambiental. Ese banco los técnicos y los especialistas en temas costeros, en temas de fauna y flora de zonas sumergidas, encontraban que era el más fácil, el que menos daño podía hacer y el más sencillo de que se produjera una regeneración.

La respuesta a eso, también, fue, del Gobierno de la comunidad, exigiendo una cosa que, en puridad y en legalidad, no hacía falta, dado que la extracción de arena no era muy importante, el volumen de extracción de arena se cifraba en principio en 300.000 metros cúbicos; después todavía se rebajó a menos de 200.000, pero en principio de 300.000 metros cúbicos no requería, como digo, un proyecto de evaluación de impacto ambiental; sí estudios, que se hicieron, incluso se pidió a los técnicos y especialistas del IMEDEA que lo estudiaran y que, además, acompañaran a los barcos que extrajeran la arena para ir en todo momento controlando el daño que eventualmente podía hacer. Frente a eso, como digo, el Gobierno de la comunidad reaccionó exigiendo un proyecto de evaluación de impacto ambiental, el ministerio aceptó, el ministerio aceptó hacer esos proyectos de evaluación de impacto ambiental, y, efectivamente, se pusieron en marcha. La conselleria, concretamente, la de Medio Ambiente, reaccionó también diciendo que le parecía muy bien, que eso era una actitud muy razonable por parte del ministerio, pero a partir de este momento entonces empieza a hablarse de declarar reserva marina a esta zona.

Y empieza a hablarse de declarar reserva marina a esta zona, ni previamente jamás se había dicho absolutamente nada, y mis preguntas iban en esa dirección, es decir, qué razones, porque la verdad es que parece bastante raro y sospechoso que justamente se quiera convertir reserva marina una zona en el momento en que pueda ser útil para la extracción de arena para la regeneración de playas, mi pregunta o mis preguntas van en el sentido de ¿qué estudios se realizaron, qué informes técnicos tenían? Que este Gobierno que tanto gasta en estudios, miles de millones de pesetas, el año 2001, según la Cuenta, más de 10.000 millones de pesetas, 10.000 y pico de millones de pesetas que se han hecho en inversión inmaterial, es decir, en estudios y más estudios, yo me gustaría saber ¿de qué estudio se dispuso para tan rápidamente hacer la declaración de la reserva marina de la zona de Ses Salines? Y me gustaría también, si esos estudios existen, que se nos hagan llegar.

Y yo creo que con eso he formulado todo lo que tenía que decir en las tres primeras preguntas. Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el Conseller d'Agricultura y Pesca, Sr. Mateu Morro i Marcé.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA (Mateu Morro i Marcé):

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. I moltes gràcies, Sr. José María González Ortea, primerament per haver-nos donat l'oportunitat de, com a conselleria, poder comparèixer i comentar temes tan interessants i tan importants com als que vostè ha fet esment.

La pregunta 2816 demana, jo m'atendré un poc a anar responnent les preguntes, perquè entenc que vostè, amb la seva intervenció, ha fet, ha integrat en un bloc la 2816 i 2817. Per tant, jo idò, la 2816, i les següents també. La 2816 demana quines raons han impulsat la declaració de reserva marina de la zona de Ses Salines, objecte d'estudi i extracció d'arena per a la regeneració de platges.

Bé, jo, en primer lloc, crec que vostè no té tota la informació, perquè el procés i la història de la reserva marina de la zona del migjorn de Mallorca té molta d'història i és molt antiga, és una vella reivindicació que en diferents moments ha estat abordada tant per l'administració com pel sector pesquer, que en aquest cas, és el que nosaltres, com a Conselleria d'Agricultura i Pesca, tenim una interlocució quotidiana. En concret, la confraria de pescadors de la Colònia de Sant Jordi, en un moment, com és el 15 de desembre del 2001, per junta i per assemblea general, va aprovar una proposta demanant la declaració d'aquesta zona com a reserva marina. Per tant, no és cert, simplement li dic per la seva informació, que no hi hagués hagut mai cap petició ni cap procés en aquest sentit. És a dir, fa molta estona que és un tema que s'està treballant i, en concret, la confraria de pescadors de la Colònia de Sant Jordi, com he dit, i tenim a la seva disposició les actes, en junta i en assemblea general, dia 15 de desembre de l'any 2001 demana la declaració d'aquesta reserva marina. Nosaltres tenim el contacte, ja el teníem abans amb la confraria, i reconeixem que les costes del sud i del sud-est de Mallorca, a més de contenir extenses praderies de posidònia, com vostè sap hàbitat de molts organismes marins i importantíssims, aquests organismes i aquests recursos, aquest hàbitat, per a la pervivència dels recursos pesquers; que, a més a més, són declarades zona LIC per les autoritats ambientals, i presenten un fons d'arenas litorals extraordinàriament rics en raors i altres espècies afins, objecte d'explotació pesquera per part de la flota professional, i també, d'una manera especial, recreativa d'aquelles contrades.

L'existència d'aquests elevats valors biològics i pesquers, a més del fet que la proximitat del parc nacional de Cabrera, on la pesca d'esplai hi és prohibida, ha traslladat l'esforç pesquer a les zones dels seus voltants, i per tant, feia estona que, resultat d'aquesta problemàtica, d'aquest desplaçament de l'esforç pesquer cap a aquests voltants, s'havia motivat per

part del sector l'inici de gestions per declarar la reserva. Finalment, i és obvi, la presentació, el març del 2002, davant la Conselleria de Medi Ambient, del document *Proyecto de explotación y evaluación de impacto ambiental del dragado de la zona de cabo Salinas*, per part de la Demarcació de Costes, i la constatació de les nul·les referències a la pesca i la resta de recursos marins, accelerà la declaració de la reserva, per tal d'evitar, com s'ha fet, els catastròfics resultats d'aquesta casta d'actuacions.

Els informes que, des del 1995, reiteradament ha fet la Direcció General de Pesca, dic des de l'any 1996, no és un tema d'ara, no és un tema just d'aquest Govern, els informes de la Direcció General de Pesca comencen l'any 1996 sobre aquest tema. Sobre aquest tema de les extraccions d'arena són categòrics, sobre aquest particular i, evidentment, la Conselleria d'Agricultura i Pesca, d'acord amb les seves competències i amb les seves responsabilitats, no ha fet més que actuar en aquest sentit.

En relació a la pregunta 2817, si coneixem els informes de l'IMEDEA respecte de la possibilitat d'extreure arena de la mar davant el cap Salines, hem de dir que la Conselleria d'Agricultura i Pesca va rebre, a primers d'abril, i procedent de la Direcció General de Litoral, una còpia del document titulat *Estudio de la zona de préstamo de cap Salines*, elaborat per l'IMEDEA el febrer del 2002 i rebut per la Direcció General de Litoral el 2 d'abril del 2002, procedent de la Demarcació de Costes a les Illes Balears. El document en qüestió consta de tres capítols: un estudi cartogràfic a càrrec de l'empresa *Mediterráneo Servicios Marinos*; un altre de caracterització del sediment, a càrrec del Doctor Fornós de la Universitat de les Illes Balears; un tercer, a càrrec del Doctors Duarte i Marbà, de l'IMEDEA, sobre l'estat de les praderies de posidònia oceànica al voltant d'aquesta zona de préstec.

En conjunt, aquesta documentació pràcticament no fa referències a les poblacions d'organismes que viuen a l'arena, ni les entra a valorar. I no fa cap referència a la pesca i els efectes pesquers de les extraccions d'arena, desgraciadament prou coneguts i que, reiteradament, han estat exposats, com he dit, des de l'any 1996, per la Direcció General de Pesca; demanant que no es duguessin a terme aquestes extraccions.

En relació amb la pregunta 2818, sobre si la conselleria o algun altre organisme del Govern ha realitzat estudis científics que avalin la declaració d'aquesta reserva, l'article 8 del Decret 91/1997, de 4 de juliol, de protecció dels recursos marins de la comunitat autònoma de les Illes Balears, indica que per establir zones de reserva marina és precis un informe previ d'avaluació dels serveis de recursos marins. Per tal de donar compliment a aquesta norma, el preceptiu informe, que li passarem, es redactà l'abril del 2002.

L'informe posa de manifest que per elaborar-lo s'han dut a terme, durant els anys 2000, 2001 i 2002, una tasca d'avaluació, recerca de dades bibliogràfiques, consultes a pescadors i científics i mostratges sobre el terreny. En ell es descriuen les característiques principals dels fons marins del migjorn de Mallorca i de la seva activitat pesquera i s'exposen els criteris

emprats per definir la localització de la reserva marina. A manera de resum, es pot afirmar que l'àrea compresa dins el límit de la reserva conté una bona representació d'hàbitats i comunitats característiques de la Mediterrània central. Aquesta diversitat d'hàbitats ve afavorida per la gran amplitud batimètrica de l'àrea en qüestió que, des de les costes baixes amb fons poc profunds de s'Estanyol, de migjorn, Colònia de Sant Jordi i cap Salines, arriba fins als 70 metres de fondària en el seu límit sud-occidental. Per altra banda, constitueix un pont d'aigües protegides entre el parc nacional de Cabrera i Mallorca.

Un dels valors més importants, tal com posen de manifest els estudis de Fornós i col·laboradors l'any 1987 i l'any 1997 d'aquestes comunitats, és que són l'origen del 81% de l'arena de la plataforma de Campos, en particular destaquen el fons d'Avellanor, Mael i les praderies de posidònia.

Quant a la pesca, a la zona es produeixen captures de fins a 91 espècies comercials distintes de les quals les més importants són les típicament mediterrànies: els molls, la sípia, les rajades, la sirviola, el cap roig, etcètera.

Tampoc no es deixa de banda en aquest conjunt d'estudis, com he dit realitzats des de l'any 2000 i expressats en aquest darrer informe de l'abril de l'any 2002, la pesca recreativa on el raor és l'espècie emblemàtica.

Quant a la proposada zona d'extracció d'arenas, ja hi ha prou informes sobre els mals d'aquestes extraccions com per intentar, amb motiu científic i amb base documental, que no se segueixin fent.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. En torn de rèplica, té la paraula el Sr. González Ortea.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Sí, gracias, Sr. Presidente. La verdad es que esperábamos una respuesta de este tipo, porque ya se habían dicho cuatro de estas a la prensa, por parte del conseller, y nos tenemos que reafirmar en nuestro criterio de que realmente la única cuestión por la que se impulsa esta declaración de reserva marina a esta zona es pura y exclusivamente por tratar de evitar que el Ministerio de Medio Ambiente pueda llevar a cabo la regeneración de las playas del norte de Mallorca, no cabe más explicación.

Se me dice, en primer lugar, que efectivamente esto tiene antecedentes muy largos. Los antecedentes muy largos son que el 15 de diciembre del año 2001 la cofradía de pescadores pide que se convierta eso en reserva marítima. Bueno, a mí no me parece un precedente tan largo y, claro, la pregunta que surge inmediatamente, se me ocurren dos: la primera es, si eso es así, ¿quiere decir que la Conselleria de Agricultura contesta a todas las cofradías de pescadores, a todas las asociaciones agrícolas, etcètera, que basta que pidan una cosa en una asamblea para que rápidamente la conselleria se ponga en marcha? Y segunda pregunta: en realidad no tan rápidamente,

porque si eso se pide el 15 de diciembre, yo creo que en enero del año 2001 ya la conselleria pudo haber puesto en marcha esto, antes incluso de que se hablara de extracciones de arena, aunque yo creo que ya se había hablado antes. Pero, sin embargo, la conselleria lo que pide es aprisa y corriendo, en abril de 2002, es decir, cuando ya el ministerio ha aceptado no solamente enviar los estudios del IMEDEA, sino además hacer una evaluación de impacto ambiental, tal como le pedía el Govern, para evitar que pudiera haber un daño irreparable en la extracción de arena a llevar a cabo en cap Salines, entonces la conselleria encarga a sus servicios técnicos un informe aprisa y corriendo sobre asunto. Un informe que, además, tiene una particularidad muy curiosa, el informe naturalmente no se refiere a la bondad de la zona en sí, en sí misma, el informe, como usted nos ha leído en algún párrafo, se refiere ya a la extracción de arena, el informe se hace para oponerse a la extracción de arena, no se hace para beneficiar a los pescadores y a la pesca recreativa, en concreto; sino que se hace exclusivamente para evitar que el Ministerio de Medio Ambiente pueda hacer ahí ninguna extracción de arena, aunque sea una extracción de arena pequeña y aunque haya informes que avalen que, efectivamente, no se alteran o no se iban a alterar las praderas de posidonia, ni se iban a alterar las condiciones de la fauna en la zona. No se habla específicamente, claro, de la pesca de *raors*, ni se habla específicamente de los pescadores, sean profesionales o de pesca recreativa, pero, efectivamente, parece que un organismo especialmente dedicado a esto tendrá en cuenta toda la repercusión que esa extracción de arena pueda tener sobre la fauna y la flora; extracción de arena que, insisto, se limitaba, en primera instancia a 300.000 metros cúbicos, y después a bastante menos. No era una extracción de arena que pudiera alterar seriamente el entorno.

De manera que, en definitiva, claro, las razones que me ha dado usted, que se reducen prácticamente a dos, porque, eliminando la de las praderas de posidonia, que quedaba claro que no estaban alteradas por la extracción de arena, efectivamente son los recursos pesqueros, y usted me insiste mucho en los *raors* y sobre todo en la pesca deportiva, y la proximidad a Cabrera, la proximidad al archipiélago. Yo creo que en función de eso ahora pueden ustedes, un poco más al norte, un poco más al sur, hacer otra reserva, porque ahora, claro, la proximidad será la proximidad de la reserva; es decir, por ese camino de las proximidades pues se puede declarar cualquier cosa. No lo harán seguramente, salvo, naturalmente, que haya algún banco de arena por lo próximo al que haya que recurrir para regenerar las playas.

Yo creo que un gobierno menos preocupado por poner piedras en el engranaje y poner siempre al Gobierno central como el malo de la película, un gobierno más sensato, un gobierno que pensara en la enorme importancia que tenía para la isla de Mallorca, en este caso, igual que para Ibiza en su respectivo ámbito, la regeneración de playas tan importantes como las de la bahía de Alcúdia, yo creo que realmente un gobierno más sensato, en vez de acelerar, como usted ha dicho, la declaración, lo que tenía que haber tratado es de compatibilizar la declaración. Si es que el estudio de impacto ambiental o el informe no era suficiente o, a juicio de sus técnicos, no garantizaba suficientemente la protección de la

fauna o de la zona de la pesca, de los recursos pesqueros, yo creo que lo propio y adecuado no es acelerar la declaración para evitar que allí se llevase nadie arena, sino que era haber aclarado, con el IMEDEA y con el Ministerio de Medio Ambiente, aquellas dudas que se pudieran tener, porque para eso están los informes y para eso se llevan a información pública o se mandan a los organismos, para que los organismos los estudien y entonces pongan las pegas que sean del caso, discutan, pregunten, pidan aclaraciones, etcétera.

Lejos de eso, como usted mismo ha dicho, se aceleró rápidamente la declaración para impedir a toda costa que se sacara arena. Y tengo que volver a recordar que lo de sacar arena no era un capricho, lo de sacar arena era una necesidad muy importante para la isla de Mallorca, en este caso, muy importante. Nos jugábamos mucho con la regeneración de playas, y lejos de ayudar a esa regeneración, incluso de dar posibilidades alternativas, otra cosa que este gobierno podía haber hecho, decirle al gobierno de Madrid, mira, aquí no va bien por los *raors*, pero 50 millas más al norte o al sur o al este o al oeste pues quizás sea esto, y poner a los técnicos no a acelerar informes contrarios a la extracción de arena, sino a buscar soluciones. Desgraciadamente, eso parece que no es misión de la Conselleria de Agricultura, en este caso, y, en general, del Gobierno balear, la misión del Gobierno balear es torpedear cualquier acción de Madrid; la misión del Gobierno balear nunca es la de colaborar, ayudar y dar, en todo caso, soluciones alternativas.

Yo, Sr. Conseller, lo siento, pero tengo que decirle que francamente nos parece un error cómo se ha llevado este asunto por parte de la Conselleria de Agricultura y por parte del Gobierno. Insisto que tenía usted en su mano muchas otras posibilidades para beneficio de los ciudadanos, en vez de lo que ha decidido, que es para beneficio exclusivo de la posición o para tratar de mantener una posición por parte de este Gobierno, una vez más enfrentada al Gobierno central que, en este caso, se había volcado y, además, rápidamente.

Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per tancar la qüestió, té la paraula el conseller d'Agricultura.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA (Mateu Morro i Marcé):

Moltes gràcies, Sr. President. Jo crec que els conceptes que vostè, Sr. González Ortea, ha expressat mereixen un comentari. Vostè parla de necessitats molt importants; és possible, en tot cas, jo crec que per important que siguin les necessitats, de cap manera justifiquen la realització de tota casta de desastres ambientals i tota casta d'actuacions que no es miren les seves conseqüències. En aquestes illes, durant decennis, les necessitats molt importants han ocasionat actuacions, que s'han justificat per aquestes necessitats molt importants, però catastròfiques i desastroses. Crec que ja comença a ser ben hora que els ciutadans d'aquestes illes valorin les

repercussions de cada un dels actes que pren l'administració; efectivament, podem prendre solucions que afectin els recursos pesquers, el medi ambient, l'entorn, per resoldre necessitats molt importants, però, per ventura, hauríem de situar el tema d'una altra manera: aquestes necessitats molt importants poden ser resoltes d'altres maneres, és possible trobar solucions que no impliquin desastres rera desastres, com està demostrat científicament i com està provadament argumentat a nombrosa documentació i informes de tota casta d'organismes.

Nosaltres, com a conselleria, com a administració competent en la pesca i els recursos pesquers i els seus hàbitats, no hem fet res més que exercir les nostres competències, com el Tribunal Superior de Justícia ha demostrat i ha resolt a favor de la legalitat i de la correcció, des d'un punt de vista competencial d'aquesta actuació, d'altra banda, dins les aigües interiors, plenament competència de la comunitat autònoma de les Illes Balears. Jo me deman, i no seria possible que el Govern de Madrid, en lloc de començar, en lloc de prendre determinacions i fer actuacions d'aquesta manera prepotent, sense dubte, no seria possible que reconegués les competències d'aquest Govern i això que vostè demana del Govern no li podria aplicar al Govern central, tractant-se d'un tema plenament competencial del Govern de les Illes Balears com són les aigües interiors, com és en aquest cas, de manera evident, que estam parlant de la protecció d'una zona marina dins aigües interiors i per tant plenament competència d'aquest Govern?

I això, nosaltres no hem fet res més que reconèixer allò que ja estava reconegut, jo li he parlat de l'any 1996, vostè jo crec que coneix la documentació generada per la Direcció General de Pesca a partir de l'any 1996, èpoques en què el conseller del Govern balear era del seu partit, i amb una impecable coherència i correcció aquests informes, aquests dictàmens, aquestes propostes, aquestes resolucions varen ser defensades i es va argumentar clarament que era un desastre seguir procedint a fer extraccions d'arena que fan malbé els recursos marins, els recursos pesquers i, per tant, tenen uns efectes catastròfics damunt una part del nostre patrimoni. Els estudis fets en aquesta zona, com li he dit, varen començar l'any 2000, estam parlant de l'any 2000, l'any 2001 i l'any 2002, si bé és ver, i jo ho he reconegut, que les actuacions impulsades pel Ministeri de Medi Ambient l'any 2002 han accelerat aquesta tramitació, però els estudis comencen l'any 2000. Per tant, no es tracta tan sols d'un acord d'una confraria de pescadors, es tracta d'un tema que s'hi ve fent feina des de l'any 1999, que és quan es va començar a actuar en el tema de reserves marines; s'hi ve fent feina, per part de la Direcció General de Pesca d'una manera ininterrompuda. És a dir, el Servei de Recursos Marins, durant l'any 2000, 2001 i 2002 ha dut a terme una tasca d'avaluació, amb mostrejos, amb consultes a pescadors i científics, que ha servit per elaborar l'informe que l'any 2002 acompanya la mesura de creació de la reserva marina del migjorn. Però en tot cas he volgut reiterar que es tracta d'un decret que és el resultat d'un treball llarg, d'un treball consensuat amb el sector pesquer i que crec que intenta, d'una banda, exercint les competències plenes que té el Govern de les Illes Balears en aquesta matèria, preservar els hàbitats marins i, per tant, els recursos pesquers d'aquesta zona.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

I.4) Pregunta RGE núm. 2819/02, de l'Hble. Diputat Sr. José María González i Ortea, del Grup Parlamentari Popular, relativa a sistemes de regeneració de platges.

I.5) Pregunta RGE núm. 2820/02, de l'Hble. Diputat Sr. José María González i Ortea, del Grup Parlamentari Popular, relativa a experiències de regeneració de platges.

Per formular la pregunta 2819, relativa a sistemes de regeneració de platges, i la 2820, relativa a experiències de regeneració de platges, té la paraula el seu autor, el Sr. González Ortea.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Gracias, Sr. Presidente. Efectivamente estas dos preguntas van en el sentido de parte de lo que nos ha contestado ahora el conseller de Agricultura, que hay muchos otros sistemas de regeneración de playas. Yo tengo que partir de la base, desde luego, de que el sistema de regeneración de playas tenía que ser eficaz, suficientemente eficaz y efectivo, y que tenía que suponer una escasa alteración precisamente del entorno, porque a mi juicio lo más importante de este sistema es que se ha empleado finalmente en la regeneración de playas, que es la extracción y vertido de arena en las playas afectadas, en la medida en que se ha hecho y en la medida en que se pretendía hacer en Cap de Ses Salines, creo que era un sistema francamente inmejorable, porque la alteración era muy pequeña.

Hay, evidentemente, perjuicios cuando se hacen extracciones del fondo marino, siempre hay perjuicios cuando se hace una cosa. No hay nada, nada absolutamente, que pueda arreglarse sin tener que alterar las condiciones de otras cosas. Lo que pasa es que siempre hay que evaluar cuáles son los daños, cuáles son los beneficios, y claro, cuando unas entidades, o instituciones, y desde luego el Gobierno de la comunidad ya en el año 96 estaba en contra de determinadas regeneraciones de playas, se hablaba de 8 millones de metros cúbicos, la extracción de 8 millones de metros cúbicos. Clara, 8 millones de metros cúbicos son muchos metros cúbicos, y efectivamente es una extracción de tal naturaleza que los perjuicios que puede producir son inferiores claramente a los beneficios que se podían esperar de ella. También tengo que decir que lógicamente lo que no parece muy justo es que, como se trató en tiempos en que en Madrid gobernaba el Partido Socialista, se extrajeran o se produjeran estos gravísimos perjuicios, por esa inmensa cantidad de millones de metros cúbicos que se querían extraer de arena, tanto ahí como en Banyalbufar, etc., para llevarlos a otras costas de otras comunidades autónomas. No parecía lógico que nosotros tuviéramos que cargar con todos los perjuicios, importantísimos perjuicios, y ninguno de los beneficios.

En este caso yo insisto, de ahí mis dos preguntas, en que me parece que es el mejor sistema de regeneración de playas, y no porque yo sea experto en el asunto, sino porque he leído

informes en ese sentido de quienes sí son expertos en el asunto. Y quienes son, verdaderamente, como digo, gente con experiencia, que conoce el funcionamiento de los diversos sistemas de regeneración y que conoce los sistemas de regeneración, dentro -digo- de estos parámetros de minimización de daños es el que tiene mayores beneficios. Esto, en definitiva, claro, es lo que creo que justifica una determinada actuación: maximizar los beneficios y minimizar los daños.

En cualquier caso, el Gobierno de la comunidad no parecía estar de acuerdo, y usted en concreto me acaba de decir que hay otros sistemas de regeneración más adecuados, yo le pregunto cuáles son, qué experiencias conoce usted de evolución de esos sistemas, y me gustaría saber, vamos, también si tiene información, informes de expertos en el asunto, pues que nos los hiciera llegar. Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per contestar té la paraula el conseller d'Agricultura.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA (Mateu Morro i Marcé):

Evidentment... Perdó, una pregunta: s'ajunten la 2829 i la 2820?

EL SR. PRESIDENT:

Sí, Sr. Conseller, sí.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA (Mateu Morro i Marcé):

Són les dues. Bé, en el que respecta a la pregunta sobre quin sistema de regeneració de platges considera més adient la Conselleria d'Agricultura, nosaltres consideram que la regeneració de platges no és competència de la Conselleria d'Agricultura i Pesca, i en conseqüència no pertoca dir a aquesta conselleria quin és el sistema més adient per regenerar platges, si és que n'hi ha cap.

L'altra pregunta demana si coneix el conseller d'Agricultura les experiències realitzades en regeneració de platges a les Illes Balears o a altres costes. Sí, sense anar més enfora som conscient dels resultats de l'extracció d'arena realitzada el juny del 2002 en els fons litorals de la costa de Banyalbufar, on, segons consta a l'informe redactat per l'IMEDEA: "*Evidencias preliminares del estado de la zona de extracción de Banyalbufar en junio de 2000*", i entre d'altres efectes aquest text diu: "Les extraccions d'arenas han causat greus danys a la praderia de posidònia oceànica, espècie protegida per la legislació estatal. Les evidències aportades indiquen la presència de solcs fora de l'àrea d'extracció fins a 210 metres de distància de la zona prevista; es registren solcs de fondàries màximes d'entre 0,8 i 3 metres. Les evidències aportades indiquen la desaparició de les parcel·les testimoni col·locades a la praderia de posidònia oceànica. L'activitat extractiva ha destruït completament les tres parcel·les replicades a la zona de

control. Les plantes de posidònia que sobrevisqueren a l'extracció en aquesta zona es troben, a més, densament cobertes de llim, la qual cosa ha de perjudicar seriosament la seva capacitat fotosintètica".

Així mateix, el resultat de la inspecció realitzada pels tècnics de la Direcció General de Pesca a les zones d'abocament d'arena posen de manifest l'aparició, d'entre una legió de plantes i animal marins morts, de cadàvers de 18 espècies de peixos propis de fons arenosos i de praderies de fanerògames. Per tot això coneixem bé les experiències realitzades de regeneració de platges a les Illes Balears pel Ministeri de Medi Ambient.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. En torn de rèplica té la paraula el Sr. González Ortea.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Sí, gracias, Sr. Presidente. No esperaba menos de usted. Si alguna duda había yo creo que prácticamente ha quedado bastante claro. La primera pregunta que le hacía, que si considera..., en sistemas de regeneración de playas que cuál considera el más adecuado, resulta que dice que no es competencia suya. Hace un momento, en el *Diario de Sesiones* estará, me estaba diciendo usted, nos estaba contando, que, ¡hombre!, que lo de la regeneración de playas con extracción de arenas no tenía por qué ser el adecuado y que había otros sistemas. Ahora resulta que no los conoce porque no es competencia de la conselleria. O sea, que usted estudia eso, acelera una declaración en contra de la regeneración de playas, etc., y claro, usted no sabe de eso, que le registren. Usted no sabe de qué va, pero eso sí, a lo mejor resulta que los pescadores de la cofradía de la Colonia de Sant Jordi le han pedido a usted que declare reserva marina y usted lo acelera porque van a sacar arena. Usted no sabe de qué va eso, ni le interesa, ni su conselleria tiene absolutamente nada que ver. Si hay playas que están estropeadas en el norte de Mallorca y que va ser un verdadero desastre desde el punto de vista de su utilización en la temporada alta, que eso representa un porcentaje muy importante de nuestro nivel de calidad de vida, muy importante, la Conselleria de Agricultura y Pesca no tiene nada que ver ni sabe.

Pero, hombre, la segunda pregunta me la contesta usted todavía, vamos, de una forma que me hace ver aun con mayor claridad, y yo creo que a cualquier persona como mínimo de honradez y de objetividad, que usted no juega limpio. Es decir, hace un momento a las preguntas anteriores me dice usted que el informe del IMEDEA no contemplaba nada de la fauna, era un informe, en fin, malo, porque claro, no hablaba para nada del tema del pescado, o de la acepción que pudiera tener a la actividad pesquera y, por consiguiente, el informe del IMEDEA no le interesaba a usted para nada. Ahora resulta que cuando le pregunto, por cierto, las experiencias realizadas en la regeneración de playas, entonces me sale usted con un informe del IMEDEA que dice que hay una zona de Banyalbufar donde seguramente por error, y allá la empresa que lo haya hecho y a

la que se le pueden pedir las responsabilidades que sean del caso, eso por supuesto, una zona del área de Banyalbufar donde efectivamente se salieron del marco, del ámbito previamente estudiado y al parecer la empresa que dragaba y que hacía las extracciones lo hizo mal y cometió un error que afectó a una parte de la pradera de posidonia.

Y entonces me lee usted el informe del IMEDEA porque entonces el informe del IMEDEA es todo el conocimiento que tiene usted sobre regeneración de playas. Sr. Conseller de Agricultura, sinceramente yo no sé que hacen ustedes en el Consejo de Gobierno, no lo sé, porque claro, yo comprendo el otro día, todavía, en el debate del estado de la comunidad: vienen ustedes a discutir aquí unos con otros y me lo explico porque, efectivamente, ustedes al parecer son ciegos, sordos y mudos en el Consejo de Gobierno salvo para una cosa, que esa sí la tienen clara: hay que machacar al Ministerio de Medio Ambiente, el Ministerio de Medio Ambiente es culpable de todo, lo humano y lo divino. En eso están de acuerdo los trece consellers que se reúnen en el Consulado del Mar. De lo demás que le registren, no es competencia suya.

Lo lamento, Sr. Conseller. Yo creo que usted tiene una responsabilidad muy importante, muy importante, y naturalmente que tiene usted competencias, y muchas competencias, y que usted, un nacionalista como usted, que presume de nacionalismo, todavía esta mañana aquí en otra comparecencia de un colega suyo de gobierno nos hablaba de la soberanía de la comunidad autónoma balear, y ahora resulta que usted no tiene competencias, ni sabe exactamente ni cómo hay que regenerar las playas, ni de qué manera, ni le interesa, ése no es asunto suyo; si no es asunto suyo, ¿de quién es entonces? Menos mal que hay un ministerio de Medio Ambiente y menos mal que el Ministerio de Medio Ambiente ha resuelto lo que ustedes, una vez más, han sido incompetentes e incapaces de resolver.

Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per tancar la qüestió té la paraula el conseller d'Agricultura.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA (Mateu Morro i Marcé):

Moltes gràcies, Sr. President. Bé, jo crec que estam aquí per debatre i per aclarir i per manifestar posicions, i el que no hem de fer és embullar i capgirar afirmacions que tanmateix no du enlloc. És a dir, vegem, la declaració de la reserva marina del migjorn de Mallorca, Sr. González Ortea, no és en contra de ningú, és per protegir els recursos marins i els seus hàbitats perquè la Conselleria d'Agricultura i Pesca té aquesta obligació, no aquesta conselleria d'Agricultura i Pesca, qualsevol conselleria d'Agricultura i Pesca, qualsevol direcció general de Pesca. De fet, l'any 1996, vostè diu que l'any 1996 era per endur-se'n l'arena a fora i ara és per dur l'arena aquí, però els mals són els mateixos. És a dir, no perquè s'hagi de regenerar la platja a Can Pastilla o a Can Picafort o a un altre indret el mal

deixar de fer-se, i està provat, àmpliament provat, àmpliament documentat, hi ha bibliografia, hi ha informes a voler de la Direcció General de Pesca de l'any 1996 i posteriors que demostrin que aquestes actuacions, tal i com el Ministeri de Medi Ambient les ha plantejades, aquestes actuacions són nefastes, són destructives i amenacen la continuïtat dels hàbitats i de la supervivència de les diferents espècies marines en el nostre litoral.

Per tant jo crec que la Conselleria d'Agricultura i Pesca va actuar en defensa de les seves competències, en exercici, millor dit, de les seves competències, i en defensa d'allò que tenia obligació de defensar, que són els recursos marins i els seus hàbitats.

Vostès em diu que per una banda jo he parlat d'un informe de l'IMEDEA que no feia referència al tema pesquer i després he fet referència a un altre informe de l'IMEDEA. És normal, perquè són informes diferents. Un és l'estudi del Cap Salines que va elaborar l'IMEDEA el febrer del 2002 i l'altre és l'informe redactat per l'IMEDEA el juny del 2002 sobre les evidències preliminars de l'estat de la zona d'extracció de Banyalbufar. Es tracta de dos informes absolutament diferents sobre temes diferents. A l'informe de l'IMEDEA del febrer del 2002 no es feia cap referència, en aquest informe, a la pesca, ni als efectes pesquers de les extraccions d'arena. Això és el que jo he dit. A l'informe del juny del 2002 es fa una anàlisi i s'aporten fets objectius sobre els efectes a Banyalbufar de les extraccions d'arena que, com pareix, a jutjar per aquesta documentació i aquesta campanya de seguiment, varen ser autènticament desastrosos i catastròfics.

El que passa és que potser no valorem això important, podem establir una cadena de prioritats i evidentment a qualsevol actuació es pot trobar una justificació. El que passa és que permeti'm que nosaltres no vulguem participar justificant aquests atemptats contra el nostre patrimoni natural i marí, perquè no hi creim i creim que no durà enlloc, en aquestes illes, no tan sols als ciutadans, sinó als residents i als visitants. No creim que la solució als problemes del turisme sigui continuar fent desastres de tota casta en el medi ambient. Si vostès ho creuen, legítimament ho poden defensar però aquest govern no hi creu.

Que el sector pesquer és petit? Potser, potser, però això no justifica haver de destrossar i haver d'esclafar el sector pesquer perquè no és el sector turístic. Permeti'm que li digui que hi ha moltes persones que viuen de la pesca, de la pesca professional, i altres persones gaudeixen de la pesca recreativa, i simplement altres persones volen i tenen dret que es preservin aquests recursos. Per tant, el Govern ha intentat, amb èxit en aquest cas, perquè tenia les competències, tenia la legitimitat i tenia els instruments per fer-ho, ha intentat i ha aconseguit protegir la zona de migjorn d'unes actuacions que al nostre parer i amb la documentació que tenim haguessin tengut uns efectes desastrosos.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

II. Compareixença RGE núm. 2911/02, sol·licitada per quatre diputats membres de la Comissió d'Economia, pertanyents al Grup Parlamentari Popular, de l'Hble. Conseller d'Agricultura i Pesca, per tal d'informar sobre la proposta de revisió de la política agrària comuna (PAC) per part de la Unió Europea.

Esgotat el debat del primer punt de l'ordre del dia passam al següent, relatiu a la compareixença 2911/02, presentada per quatre diputats membres de la Comissió d'Economia adscrits al Grup Parlamentari Popular, mitjançant el qual sol·liciten la compareixença del conseller d'Agricultura i Pesca per tal d'informar sobre la proposta de revisió de la política agrària comuna per part de la Unió Europea.

Té la paraula el conseller Sr. Mateu Morro i Marcé.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA (Mateu Morro i Marcé):

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, vull agrair l'ocasió per poder comentar el document de 10 de juliol del 2002 presentat per la Comissió Europea per plantejar la revisió de la política agrària comuna. Jo, si em permeten, dividiré la intervenció en tres parts. La primera part serà un breu resum del que conté aquesta revisió, la segona part una petita avaluació dels seus efectes a les Illes Balears i, per últim, unes consideracions i posicionament des del Govern davant aquesta proposta.

M'acompanya el Sr. Antoni Miquel Lucas, tècnic de la secció d'Estadística, que ha dirigit i dirigeix els estudis que s'estan fent des del Govern per avaluar i seguir aquesta revisió, i que en qualsevol moment pot complementar la meua intervenció, si vostès ho creuen oportú.

Les característiques d'aquesta revisió, deixarem a part els objectius que es plantegen, la filosofia que planteja per qüestions d'economia de temps, i ens centrarem en comentar breument les principals propostes de la comissió. Proposa aquesta revisió l'establiment d'un sistema d'ajudes directes deslligades; aquest sistema engloba les ajudes actuals per hectàrees i per caps de bestiar en un únic pagament per explotació que es farà en funció de referències històriques. Aquestes ajudes directes actuals són les que reben els cultius herbacis, llegums, lli, tèxtils, oleaginoses i llúpols, patates de feculeria, suplement de blat dur, farratges dessecats, vacum, ovi i llet, a partir de l'any 2005-2006 en el cas de la llet. Per tant, s'integraran totes aquestes ajudes per hectàrea o per cap de bestiar en una sola ajuda per explotació en funció de referències històriques. A partir del nou sistema d'ajudes els productors tendran flexibilitat per cultivar qualsevol conreu a les seves terres a excepció que n'hi hagués d'específicament exclusos.

El segon aspecte és l'ecocondicionalitat obligatòria. Les ajudes públiques es condicionaran al respecte de la normativa comunitària en matèria ambiental, de seguretat alimentària i de benestar dels animals. Tercer, s'establirà un sistema d'auditories obligatòries per a les explotacions que percebin més de 5.000 euros anuals en ajudes. Aquestes auditories seran

sobre els fluxos d'entrada i sortida, sobre els mètodes aplicats a l'explotació, i s'establirà un sistema d'ajuts per a la realització d'aquestes auditories. Hi ha un sistema de retirada de terres, continua l'obligació de retirada de terres basada en el 10% a llarg termini i sense rotació.

El sistema de modulació dinàmica obligatòria, amb aquest sistema es reduiran un 3% anual fins arribar a un 20% en un període de set anys aquelles explotacions que percebin..., és a dir, les explotacions que percebin manco de 5.000 euros no estaran incloses en aquest sistema de modulació dinàmica obligatòria; les que en percebin més de 5.000 sí que seran objecte d'aquest sistema de reducció d'un 3% anual fins arribar al 20% en el que excedeixi d'aquests 5.000 euros. S'ha de dir que hi haurà per a cada unitat de treball any addicional un augment de 3.000 euros en la franquícia d'aquesta modulació dinàmica. Es posa un límit de 300.000 euros per explotació com a import màxim d'ajudes. Els recursos sobrants producte d'aquesta modulació dinàmica obligatòria es transferiran al segon pilar de la política agrària comuna de cada estat membre, és a dir, és el que es coneix com a desenvolupament rural.

Es modificaran en aquesta proposta els fons per al desenvolupament rural. Les mesures d'acompanyament tradicionals, que és el que es coneix com a mesures agroambientals, zones desfavorides, reforestació, jubilació anticipada, es veuran ampliades amb una nova línia d'ajudes per afavorir la qualitat alimentària i una altra pel compliment de les normes, capítol dedicat a ajudar els productors a adaptar-se a les exigències en matèria ambiental, de seguretat alimentària, de seguretat en el treball i de benestar animal, així com per realitzar les auditories. Les ajudes pel compliment de les normes es limitaran a un pagament màxim de 200 euros per hectàrea el primer any, que serà regressiu i no durarà més de cinc anys. El fons per a les mesures agroambientals augmentarà en 10 punts el cofinançament europeu d'aquestes ajudes fins arribar al 85% a les zones objectiu 1 i al 60% a la resta de zones.

Les ajudes que adopten els estats, ajudes pròpies fora de les mesures comunes de la PAC, es facilitaran, és a dir, es podran desenvolupar amb major facilitat sempre que s'informi la Unió Europea i es faci el corresponent seguiment. Es modifiquen els mecanismes de mercat en el sector cerealícola amb una reducció del 5% del preu d'intervenció i altres mesures complementàries, que no hi entrem. Es modifiquen els mecanismes de mercat de l'arròs.

Un altre mecanisme que sí que afecta les Illes Balears és la modificació dels mecanismes de mercat de farratges dessecats. En el tema dels fruits secs es crea una ajuda estable que es fixa en una ajuda fixa de 100 euros per hectàrea, i els estats membres podran augmentar fins a 109 euros més aquesta ajuda, arribant per tant a un màxim de 209 euros per hectàrea. La superfície màxima garantida és de 800.000 hectàrees dins la Unió Europea.

En els mecanismes de mercat de la cam de vacum se substitueixen, com hem dit, les ajudes per cap de bestiar per una ajuda directa per explotació en funció dels drets històrics, i també es reforçaran les condicions ambientals addicionals i les condicions i control per a la subvenció a les exportacions

d'animals vius. En el mecanisme de mercat de la llet, la proposta de la comissió és mantenir l'actual sistema fins a l'any 2008 i proposa quatre alternatives per al període 2008-2015: manteniment de les mesures acordades a l'Agenda 2000, augmentar les quotes làcties en un 3% i reduir el preu d'intervenció, reduir la quota per al mercat interior un 5% i eliminar el sistema de quotes per a les produccions d'exportació eliminant les ajudes a l'exportació i a l'eliminació, o eliminar el sistema de quotes i reduir les ajudes un 25%.

Fet aquest esquemàtic resum, molt superficial, de les mesures concretes i, com he dit, deixant de banda tot el text introductori i la filosofia complementària d'aquestes mesures, quins efectes potencials té això a les Illes Balears? Facem-ne una quantificació econòmica i quins efectes podria tenir. Tenguem en compte, això és important ressenyar-ho, que parlem d'una proposta, d'un text sotmès a debat per part dels estats membres que haurà de passar encara una tramitació per diverses instàncies comunitàries, per la qual cosa pot tenir modificacions importants. Hem de dir que a partir de la documentació de què disposam podríem avaluar la pèrdua d'ajuts al sector agrari balear l'any 2004, que és el primer any d'aplicació d'aquesta possible revisió, entre 1.643.000 euros i 4.805.000 euros. L'any 2010 les pèrdues podrien estar entre 2.723.000 i 6.885.000. La diferència està en si l'Estat assumeix o no aquells 109 euros complementaris en el sector de fruits secs, és a dir, la primera xifra, la xifra menor de pèrdues és si l'Estat no complementa, si no hi ha una mesura complementària que complementi aquells 100 euros comunitaris a l'ajuda de fruits secs. Si l'Estat o l'administració nacional globalment complementa l'ajuda tendríem l'1.643.000 i màxim el 2010 2.723.000 euros. Per tant aquest fet significa una minva de la renda agrària entre el 0,7 i el 2,1 l'any 2004 i entre l'1,2 i 2,6 l'any 2011.

Vegem ara per temes concrets. L'establiment d'un sistema d'ajudes directes deslligades podria reduir la intensitat de producció, de sobreproducció en diversos sectors, i per tant podria significar una millora de la qualitat general del medi ambient, així com una major orientació en el mercat de la producció. Però també podria ser que es fomentàs que determinats productors, en estar alliberats de la classe de cultiu que han de dur a terme a la seva explotació, cercassin els conreus amb més poca inversió, de menors costos, ja que tenen assegurada una ajuda estable anual, i això provocaria desequilibris a les produccions. També podria significar aquesta mesura que les rendes agràries es garanteixin, però també es podria donar una disminució de la producció agrària final i del treball agrari. Es fa molt difícil analitzar aquesta mesura, entre altres coses perquè la proposta de la comissió no la concreta prou, és a dir, no estableix aqueixa ajuda per explotació basada en drets històrics com es calcula, quins anys seran els anys de referència per establir els drets històrics, és a dir, quins criteris se seguiran, com s'articularà aquesta ajuda per hectàrea, si anirà lligada -se suposa que sí- a les hectàrees i, per tant, es fa difícil entrar a considerar els efectes a les Illes Balears d'aquesta mesura.

L'ecocondicionalitat obligatòria evidentment pareix una mesura globalment positiva, després entrarem a valorar-la més.

Quins efectes provocarà a les Illes Balears? Bé, suposarà una pèrdua de competitivitat a les explotacions agràries que no es puguin adequar o que tinguin dificultats per integrar-se en el compliment d'aquestes mesures, sobretot, especialment a partir dels cinc anys perquè, com hem dit, hi haurà unes ajudes fins a cinc anys per adequar-se als paràmetres d'aquesta ecocondicionalitat.

El sistema d'auditories té aspectes també positius, perquè la societat balear tindrà garanties absolutes d'una bona gestió i producció agrària i el productor estarà més orientat empresarialment. El sistema de retirada de terres afectarà molt poc a les Illes Balears. El sistema de modulació dinàmica obligatòria, segons els nostres càlculs, podia significar una reducció de 582.000 euros el primer any d'aplicació i d'1.662.000 euros l'any 2010. Significaria una pèrdua d'ajudes directes, especialment per a les explotacions de mitjana i gran dimensió, que és allà on es concentren els pagesos a títol principal, així com les explotacions amb major intensitat de treball agrari. La modificació del fons per a desenvolupament rural podria permetre un augment del nombre de programes de desenvolupament rural, així com de les seves ambicions econòmiques, ja que en traspasar recursos econòmics del primer pilar al segon pilar s'accentuaria la pèrdua de subvencions directes i fins i tot, en el cas de les Illes Balears, les ajudes podrien augmentar. Per tant, en aquest cas i depenent de la concreció posterior, el volum d'ajudes podria augmentar en allò que respecte a desenvolupament rural.

La reducció dels preus d'intervenció en els cereals, pràcticament no tendria efectes a les Illes Balears ja que normalment els preus dels cereals a les Illes Balears estan per damunt dels preus d'intervenció. Per tant, no tindrà efectes a les Illes Balears. Els mecanismes de mercat de l'arròs tampoc, ja que les Illes Balears sols hi ha unes 20 hectàrees de conreu d'arròs i no tendria quasi incidència. En allò que fa referència als farratges de secà sí, perquè les actuals ajudes són de 68,83 euros per tona per a farratges deshidratats i de 38,64 euros per tona per a farratges assecats al sol, això per simplificar ens donaria una reducció de 132.455 euros per any, a partir del primer any probablement.

Allà on sí hi ha uns efectes importants, tot allò que estam veient són efectes menors. Tenim per una banda una reducció en allò que és la modulació obligatòria. Una altra reducció en allò que són els farratges dessecats, que l'han quantificada. Allà on sí hauria uns efectes importants és en el tema dels fruits secs. Les actuals subvencions, allò que són els plans de millora de fruits secs són de 241 euros per hectàrea, com que hi ha 29.000 hectàrees adherides, dona una ajuda de 6.999.827 euros. Això es reduiria en funció, com els he dit, que hi hagués o no l'ajuda estatal complementària de l'ajuda europea. Si no hi hagués l'ajuda estatal ens podríem trobar amb una xifra de 6.062.584 euros de reducció d'ajudes. Si no fos així la reducció seria molt menor i ens trobaríem amb una xifra, perdonin crec que aquí m'estic confonent en un aspecte i és que hi ha una reducció d'ajudes que és producte de 241 euros, 109 més 100 em dona 209. Per tant, la reducció d'ajudes seria del 13%, amb ajuda estatal i per tant, una reducció de 928.243 euros i sense

ajuda estatal de 4.090.000 euros. Això és allò que nosaltres avaluam.

Quant a la valoració i ja acab, ja entr en la darrera part de la meua intervenció. Hauríem de dir que les Illes Balears són una de les comunitats autònomes més poc afectades per la disminució de les ajudes directes, per què? Perquè tenim una estructura productiva escassament subvencionada, és a dir, a cap de les nostres Illes tenim estructures productives agràries i ramaderes basades bàsicament amb la subvenció directe. És a dir, ni el vacu de llet de Menorca, ni la patata, el sector hortícola, el sector vitícola en el conjunt de les Illes són sectors amb ajuts directes, el que sí ho és el sector de cereals i el sector de fruits secs. Per tant, això dóna uns resultats que formen part d'aquelles comunitats bàsicament mediterrànies o de la cornisa cantàbrica, una altra cosa seria les grans comunitats de cereals de grans extensions del centre i Sud de la península, nosaltres formem part del paquet de comunitats poc subvencionades, o moltes vegades gens subvencionades i que per tant, els efectes tal i com es plantegen inicialment són menors a la nostra comunitat autònoma.

En segon lloc dir que nosaltres coincidim plenament en gran part dels objectius de la proposta, defensar un model d'agricultura sostenible, una producció segura, de qualitat, dirigida al mercat i que dediqui un major impuls al desenvolupament de les zones rurals. Considerem positives les mesures de (...) i dedicades a afavorir ajudes a la qualitat agroalimentària. Considerem positives també la proposta de realitzar auditories obligatòries a les explotacions i l'establiment d'una ajuda específica per dur-les a terme. Creim que això millorarà la rendibilitat de les explotacions, contribuirà a detectar els punts dèbils de les activitats agroromaderes i cercar mecanismes de correcció. I valorem positivament la intenció d'augmentar els fons i les accions dirigides a afavorir el desenvolupament rural, ja que contribuiran a mantenir el teixit social d'aquestes zones.

Aspectes negatius. Considerem que no podem valorar positivament la modulació dinàmica que fa la comissió, que planteja que totes les ajudes que superen els 5.000 euros experimentin reduccions anuals del 3%. En aquest sentit considerem una modulació inadequada, indiscriminada i que perjudica els agricultors professionals. Creim que la franquícia de 5.000 euros és massa baixa i que almanco s'hauria de situar en els 10.000 euros i afegir franquícies addicionals complementàries per a aquelles explotacions que afavoreixen el manteniment d'una xarxa de feina estable, siguin gestionades per agricultors professionals o que facilitin la incorporació de joves agricultors. Encara que la nostra comunitat sigui poc afectada, o sigui de les més poc afectades, hem dit que l'aplicació de la revisió suposa una pèrdua d'ajudes directes d'almanco 1.644.000 euros, és a dir, 273 milions de pessetes el primer any d'aplicació. Ens preocupa aquesta reducció dels ajuts directes, especialment perquè ve motivat per les reduccions previstes en les ajudes en el sector de fruits secs, com hem analitzat, així com farratges dessecats i la modulació d'ajudes directes i no hi estem d'acord. Considerem que el sector de fruit secs necessita mantenir, almanco, la xifra de 241 euros per hectàrea que els plans de millora establien els 10

anys, els 12 anys perquè hi ha hagut dues pròrrogues anteriors. I evidentment el sector de farratges dessecats no pot ser reduït amb el seu suport públic.

Valorem positivament però que s'estableixi una prima fixa i estable per al sector de fruits secs. Els plans de millora no eren una ajuda fixa i estable, el que passa és que la considerem insuficient i que perjudica el sector de secà que té més dificultats per sobreviure i que manté l'equilibri territorial, social i mediambiental a moltes regions mediterrànies. Valorem negativament que la intenció d'ampliar el desenvolupament rural, els recursos del desenvolupament rural sigui a costa de les ajudes directes i les ajudes de mercat, considerem que s'hauria d'augmentar el desenvolupament rural, sense disminuir el volum d'ajudes directes i el volum d'ajudes als productors. Considerem que aquesta proposta, a excepció d'alguna mesura, pateix d'una indefinició generalitzada que fa difícil preveure els seus efectes sobre el sector agrícola, planteja moltes incerteses i això segueix provocant als agricultors inquietuds i preguntes que no tenen fàcil resposta. Especialment és preocupant que es proposi substituir els actuals ajuts per hectàrea i superfície per una prima única per explotació, desvinculada de la producció i no es detalli el sistema que utilitzarà per calcular-se aquesta prima, ni els temps que es tindrà en compte per fer el càlcul d'aquests drets històrics. D'aquesta manera els agricultors i ramaders no poden fer una previsió de la quantitat que percebran, ni per tant, una planificació ajustada de les seves possibles inversions. En aquest sentit proposaríem prendre com a referència, pel càlcul de la prima única, el pagament realitzats a partir de l'any 1999 o l'any 2000, ja que el contrari suposaria que les millores experimentades per les ajudes en els darrers anys no es consolidarien i les inversions fetes en càrrec a aquests ingressos no haurien tengut temps de ser amortitzades. És a dir, la millora que hi ha hagut l'any 99 i 2000 no repercutiria, si no es tenia en compte com a referència històrica els anys 99 i 2000, a partir d'aquests dos anys com a base d'aquest càlcul de drets històrics.

La proposta de revisió intermèdia de la PAC no preveu tampoc mesures que protegeixin els agricultors europeus davant l'arribada de produccions exteriors, fora de la Unió Europea, no subjectes a les condicions d'ecocondicionalitat, mediambientals i valors de qualitat i seguretat alimentària que la Unió Europea vol imposar. Això pot provocar una indefensió total de les nostres produccions, altament controlades, altament subjectes i això és positiu, subjectes a mesures d'ecocondicionalitat, mesures absolutament contundents, garanties per auditories que assegurin als consumidors i als ciutadans un estat de revista impecable de la nostra agricultura i la nostra ramaderia. Però no és així amb produccions que vénen de països no del tercer món, països del primer món com són Estats Units, com són altres regions del planeta altament tecnificades, amb economies agràries altament industrialitzades i altament competitives i que no estan subjectes a aquestes mesures d'ecocondicionalitat, de respecte al medi ambient, seguretat alimentària i que per tant, entraran en els nostres mercats amb uns clars avantatges competitives si miram el factor preu i no en miram d'altres i posarà en situació de competència deslleial les nostres produccions si no s'estableixen altres mesures.

D'altra banda consideram, és la darrera cosa, que aquest contudent canvi de l'orientació de la política agrària comuna és més que una reforma, és una revisió a fons de la política agrària comuna que entra profundament i no ho fa quan ho havia de fer, que era l'any 2006. Per tant, la Comissió Europea avança dos anys la revisió a fons i això no era el previst i no considera esdeveniments de gran transcendència i de gran repercussió sobre l'agricultura europea, com són les noves polítiques agràries dels Estats Units, la famosa *farm bill*, que a diferència de la Unió Europea multiplica els ajuts directes, els eixampla i consolida una agricultura extremadament subvencionada. Per tant, els Estats Units no només demanen, a nivell verbal, el neoliberalisme absolut i la desaparició de les fronteres aranzelàries i duaneres, sinó que d'altra banda estableixen una política de subvencions directes desconeguda, potentíssima. Per tant, creim que la Unió Europea no ha valorat prou el context internacional, ja ho he dit abans, i d'altra banda tot el tema de l'entrada dels països de l'est d'Europa que també canviarà l'escenari agrari europeu.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Procedeix ara a la suspensió per un temps màxim de 45 minuts. Volen continuar?

Idò per tal de formular preguntes o observacions tot seguit procedeix a la intervenció dels grups parlamentaris. Intervé en primer lloc el Grup Parlamentari Popular, que és l'autor de la iniciativa i té la paraula el Sr. Guillem Camps.

EL SR. CAMPS I COLL:

Gràcies, Sr. President. Agraïm molt sincerament al conseller d'Agricultura i Pesca la seva intervenció i també agraïm la presència d'Antoni Miquel Lucas per si ens pot ajudar amb alguna dada. El motiu de la sol·licitud d'aquesta compareixença per part del Grup Popular va ser perquè efectivament per a nosaltres la comunicació de la comissió en el Consell i el Parlament Europeu de revisió intermèdia de la política agrícola comuna no és una revisió, sinó que és un canvi de política total del PAC, és una revolució del PAC, és un nou concepte que va més enllà del Consell de Berlín i del Consell de Göteborg.

Jo crec que en general estam bastant d'acord amb allò que ha exposat el conseller. Jo pens que en aquest moment s'ha de tenir molt clar per fer les aportacions oportunes davant el Ministeri d'Agricultura de l'Estat espanyol, que és el que dissenya i coordina tota aquesta política agrària davant la Unió Europea. Jo crec que l'aportació de la comunitat autònoma de les Illes Balears ha de ser clarivident amb els avantatges i desavantatges que aquesta reforma pugui representar, fer els suggeriments i assenyalar l'impacte negatiu i positiu a les balances de cada signe, perquè nosaltres puguem sortir amb una política agrària equilibrada que garanteixi la cohesió econòmica i social en el medi ambient del medi rural i que doni una competitivitat a la sortida dels nostres productes. I que no suposi una discriminació per a cap estat membre i per a cap regió dins Europa.

Per tant, jo estic d'acord també que estam davant una reforma que afecta molt directament tota una sèrie d'interessos, interessos nacionals, interessos regionals i fins i tot, interessos sectorials entre si i després entre els governs. Vostè ha assenyalat que els països de la Mediterrània en general són els més afectats front els països del nord, Alemanya, Anglaterra, Dinamarca, Holanda, etcètera, davant d'Espanya, Grècia, Itàlia, etcètera i aquest és un dels reptes que tenim. Jo estic molt d'acord, ho he de dir d'entrada, amb la filosofia dels objectius que marca el comissari Fischler. Jo pens que hi ha un límit de subvenció del sector primari i una sèrie de sectors que només fan generar productes i que no es mira, com s'assenyala en el principi, que açò ha estat la gran política de la Unió Europea del PAC que duia i s'invertia pràcticament la major part del pressupost comunitari i açò té un fi, té un límit que se'n complicarà molt quan entrin els països que han demanat entrada a la Unió Europea, països de l'Est. Per tant, s'ha de tenir en compte l'Agenda 2000, ja que Espanya la va saber tractar molt bé i la va saber discutir molt bé i va arribar a un acord perquè de fet som el segon país que rep més subvencions directes de la Unió Europea fins ara. Jo crec per tant, que la negociació de l'Agenda 2000 és un bon punt de partida que tenim com a positiu, per tant, partim d'un bon punt de partida.

Jo crec que el Consell de Göteborg és molt important perquè ja dona les pautes cap a un pla sostenible. Un pla sostenible és allò que vostè ha dit, molt bé, condicionalitat amb l'ecocondicionant del medi ambient, condicionat després a totes aquestes normes de millora de bestiar i de la seva salut amb tots aquests condicionaments de seguretat alimentària i benestar animal i tots els condicionaments de qualitat i productes, pens que açò també és molt positiu. I estic d'acord que el pilar número 1 no és d'estar amb manca del pilar número 2, però el desenvolupament de zones rurals dins aquest nou PAC sostenible té molt a veure i molt a dir, de fet els estats membres, Espanya no rebrà menys euros per al segon pilar, sinó que s'ha de tractar després de quin repartiment nosaltres hi feim.

Estic d'acord amb vostè que aquesta comunicació, que només és comunicació de la Comissió Europea, no afecta tant a les Illes Balears, llevat, com vostè a dit, dels fruits secs i després amb els cereals. Davant aquests dos sectors..., però són pràcticament insignificants dins el gran volum dels altres, com els hortofrutícoles, fruiters o làctics. De fet en els làctics jo crec que tenim una gran força que fins el 2006 no ens tocan les quotes, per tant, tenim un tram molt important per recórrer i veure com jugam amb el sector lleter. Açò per a nosaltres és molt important, sobretot a Menorca perquè combina, com vostè sap molt bé, l'explotació extensiva ramadera amb la preservació del medi ambient, que per a nosaltres és molt important per fer evolució sostenible, jo crec que s'han fetes moltes passes en qualitat de producte i IBAPSA ha fet una meritòria gran feina fent la millora de la cabana vacuna i de bestiar.

Per tant, jo crec que tenim un bon posicionament, crec que l'impacte no serà menys que a altres regions, però evidentment ens preocupen una sèrie de coses que s'han de tenir en compte. El desconeixement dels pagaments directes i de la

producció, estam d'acord que ens preocupa la valoració històrica, efectivament, com es valora i de quina manera. Després si açò pot derivar a altres tipus de productes oberts en els mercats, d'acord amb l'oportunitat de mercat, bé açò el mercat ja ho dirà i després la iniciativa ho dirà, però aquesta avaluació de producte, de pagaments històriques és una de les coses que ens preocupa. El concepte de condicionalitat i ecocondicionalitat el veim totalment positiu, va en línia un poc amb la proposició no de llei que havies de lligar un poc els ajuts als agricultors i ramaders a l'explotació directe i millora del medi ambient. La modulació dinàmica nosaltres pensam que hauria de ser una modulació obligatòria igual per a tothom, per a tota la Unió Europea i que després les franquícies, anam un poc un punt damunt l'altre per ser breus i per poder tenir una contestació i un altre punt de vista seu, evidentment hi ha el tràmit enmig. Jo crec que s'hauria per part de la conselleria del Govern estudiar molt bé quines propostes haurien de presentar a Madrid perquè les franquícies, jo estic d'acord que de 5.000 és massa baix, s'haurien de pujar, però el tractament del tràmit intermedi hauria de ser més favorables per als interessos dels nostres agricultors.

Jo estic d'acord amb vostè pel que fa a les auditories, però 5.000 euros any per fer una auditoria jo crec que és una xifra baixa, jo crec que ens compliquem en burocràcia quan a l'agricultor li hem de donar marges de confiança, diguem-ne normals. Jo estic d'acord que si estam parlant de 300.000 euros hi hagi auditories o veure quin tant intermedi és aconsellable a l'auditoria, però auditoria per a tothom a partir dels 5.000 euros any ho veig un poc..., malgrat hi hagi ajuts, ho veig complicat burocràcia, cosa que vol fer llevat aquesta comunicació. Jo crec que els cultius energètics no sé quina repercussió poden tenir en retirar la terra, després aquí jo m'agradaria una valoració del conseller en aquest aspecte. I els ajuts d'estat, ajut d'estat és un concepte que si abans s'havia de fer una notificació pre ara es pot fer una notificació post, però du a l'obertura d'una re-nacionalització dels ajuts estatals i açò pot ser preocupant perquè clar un país o una regió que tenguí molt de pressupost pot dedicar molt i una altra vegada desequilibram l'agricultura. Clar vostè diu l'Estat i si l'Estat no en dóna què farà Catalunya o Andalusia? Em referesc un poc a això, és un dels temes que valdria la pena aprofundir i intentar tenir-ho en compte, perquè crec que de cada vegada, com que li donen molta importància, hauríem de tenir-ho ben estudiat.

Jo estic d'acord que des del Consell de Berlín per al període 2000-2006 no s'ha canviat res, es segueix..., els reptes són els mateixos i l'ampliació d'Europa compleix els seus terminis. La negociació que vostè molt bé ha dit, de l'Organització Mundial de Comerç, l'OMC, és segueix negociant, jo crec que una de les coses que ha fet molt malament aquesta comunicació i en Fischler és precisament donar avantatges, mostrar les cartes a l'Organització Mundial de Comerç, que de fet (...) no hi ha igualtat d'oportunitats sinó que no ens beneficia en absolut. Després el tema dels pressuposts, segueix en la seva valoració prevista dins aquest període i no hi ha per tant, cap desviament amb el seguiment que li va dir que havia de fer Göteborg amb el desviament de les partides pressupostàries, no n'hi ha que jo sàpiga. D'allò que es tracta és de racionalitzar la partida agrària

comuna, jo crec que açò és positiu en funció d'aquesta capacitat que hi ha pressupostària i sobretot de cara al futur.

Per tant, jo crec que és un debat que està molt obert i interessa a molts països i és divergent a molts estats i regions i allò que nosaltres hem de procurar és poder gaudir d'un nivell de renda digne per als nostres agricultors. Jo crec que aquest podria ser un objectiu que jo crec que tots els grups polítics, com sempre estam parlant d'agricultura com un sector molt estratègic per a la nostra comunitat autònoma i ens preocupa moltíssim. L'estacionalitat, l'estabilitat en l'ocupació, estabilitat en la seva inversió que les perspectives siguin sòlides dins aquesta activitat i que compleixin l'objectiu important de la millora del medi ambient, que és per a les nostres Illes extraordinàriament vital.

I jo crec que si tenim en compte, perquè estic acabant Sr. President, el calendari previst, si no tenc entès malament, açò evidentment només és una comunicació que es va produir el 10 de juliol del 2002, no sé si ja és al Parlament Europeu perquè ho analitzi i es pronuncii sobre la mateixa, d'açò seria interessant fer el seguiment estricte i que el debat del Consell del Comitè especial d'Agricultura de la Unió Europea no sé si s'ha donat ja. Després es faran les propostes legislatives i anirà novament al Parlament, jo crec que s'hauria d'estar molt en contacte amb el Ministeri d'Agricultura espanyol, com ha dit al principi, i seguir amb molta cura aquest nou calendari, malgrat -és una opinió meua- no crec que es posi res en marxa abans del 2003, 2004, perquè ja estam ara amb uns pressupostos molt avançats i, per tant, hem de tenir un període de reaccionar i posar bé els punts.

I sàpiga, conseller, que amb aquesta millora del camp i amb aquesta política sempre ens tindrà al seu costat, com altres vegades hem demostrat. Gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per contestar té la paraula el conseller... Ah, perdó! Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula la diputada Mercè Amer.

LA SRA. AMER I RIERA:

Gràcies, Sr. President. Així i tot per l'hora que és intentaré ser breu, però no podia passar d'intervenir, en primer lloc per agrair les explicacions del conseller d'Agricultura i Pesca del Govern de les Illes Balears, com també agrair la presència aquí del tècnic de la conselleria el Sr. Lucas.

Dues qüestions entenem, des del Grup Parlamentari Socialista, bàsiques a comentar. En primer lloc ens hem de referir a aquestes mesures concretes d'aquest nou model d'agricultura, aquesta proposta a què ha fet menció el conseller, i que el portaveu Sr. Camps també hi ha insistit, que encara estam en una proposta, una tramitació que haurem de veure com se substancia; i després també un altre tema important i que crec que s'ha de considerar, que és el tema del finançament, tot i tenir molt present que estam en un moment d'ampliació cap a l'Europa de l'est.

Efectivament, a la cimera de Berlín celebrada el 24 i el 25 de març del 99 el Consell Europeu va aprovar tot un paquet de reformes conegut com l'Agenda 2000, que s'ha anat concretant ja en aquest document a què ens hem referit ja, aquest document presentat pel comissari Fischler aquest estiu passat. Es referia precisament el mateix comissari, ja parlant de l'evolució de l'agricultura, deia: "La garantia de continuïtat sol exigir introducció de canvis". Efectivament, si feim un breu repàs al que ha estat la política agrària comunitària hem passat d'uns incentius d'anar cap a una política d'autoproveïment al fet que després aquests increments de productivitat conduïren a la necessitat d'ajustar la producció i el consum, i ara evidentment ens trobam amb aquests reptes que presenta l'Agenda 2000, que han de donar resposta precisament a allò que s'ha insistit ja aquí, aquestes exigències de qualitat, de seguretat, de respecte al medi ambient, com també de respecte als animals.

Jo crec que és important insistir en aquestes mesures per conèixer un poc cap a on va aquesta política agrària comunitària, aquesta reforma, aquesta proposta de la política agrària comunitària. Jo insistiria en la importància d'aquestes ajudes a la inversió per a la millora de les explotacions i, sobretot, l'increment de la diversificació; les ajudes als agricultors joves per iniciar-se en l'activitat; la formació sobretot en tècniques de gestió sostenible; iniciatives per potenciar la transformació i la comercialització dels productes agrícoles; ajudes per incrementar les infraestructures, per millorar les infraestructures rurals; ajudes per a agricultors que es troben amb dificultats importants en el mateix territori, a les mateixes explotacions, amb dificultats naturals; aquests plans per fomentar la jubilació anticipada; foment de la forestació; pagament de despeses derivades de les bones pràctiques agràries, beneficioses evidentment per al medi ambient, o també aquestes iniciatives per fomentar la igualtat d'oportunitats a les zones rurals, tot i reconèixer aquest espai important que ocupa; estam parlant entorn d'un 80% del territori, i per tant la importància que té per a la regeneració de les zones rurals i el manteniment del paisatge rural, una agricultura sostenible, econòmica, social i mediambientalment, que ha d'orientar la seva producció d'acord, evidentment, amb els interessos del consumidor.

Si ens referíem a aquest primer aspecte important, que era el tema de les mesures a introduir, aquestes primeres propostes que ens du aquesta renovació de la política agrària comunitària, quant al tema financer evidentment hem de tenir present que Espanya és dels països més beneficiats pels fons europeus. Just una referència: aquest darrer informe d'aquesta entitat financera, el darrer informe de setembre del 2002, deia que durant el període 2000-2006 es preveu que Espanya rebí 56.000 milions d'euros; es referia a ajudes estructurals, però això vol dir que és el primer país de l'actual Europa dels 15, el primer país en xifres absolutes en rebre ajudes, però també ho ha estat en els períodes 89-93 i 94-99. No diré les xifres perquè estan referides, evidentment, en pessetes d'aquests altres anys del període, per tant, però sí que Espanya durant aquest període actual és dels que rep més ajudes, com dic que també les havia rebut abans.

També és veritat que si ens referim a la territorialització de les ajudes d'aquests fons estructurals i de cohesió hi ha diferències importants, i evidentment no podem oblidar que Balears és de les comunitats que més fons va rebre en aquest període, dins el conjunt espanyol de les comunitats autònomes, dins el període 95-2000. De 6.000 milions d'euros en va rebre 18 en aquest període 95-2000, i la distribució percentual representa just 0,4%. En euros per càpita és dels que varen menys, uns 22 euros per càpita, això segons el darrer informe mensual d'aquesta entitat de setembre del 2002.

Tanmateix, i com es recull a la mateixa publicació del Parlament, aquesta publicació que tenim dels fluxos financers de les Illes Balears amb la Unió Europea, no tan sols és el balanç fiscal que vàrem tenir oportunitat de ja fer les conclusions, el balanç fiscal de Balears en relació a Espanya, també Balears en relació a Europa tenim un balanç ben negatiu, i una de les conclusions d'aquesta publicació del Parlament diu: "Sembla prou evident i provat que les Illes Balears mantenen un saldo negatiu en les seves relacions financeres amb la Unió Europea, i que el saldo se situa al voltant dels 20.000 milions de pessetes". Parlam ara en aquests moments de pessetes i euros, però és ben vera que aquests fluxos financers d'Espanya amb la Unió Europea sí que és ben segur que rep Espanya anualment el doble del que aporta, diferència, evidentment, ben substancial amb el que ens passa a les Illes Balears.

Si a més recollim els efectes de l'ampliació tenim ara aquesta darrera publicació també d'aquesta entitat financera, l'ampliació de la Unió Europea -està ara recentment publicada- afecta sobre l'economia espanyola i tampoc no ens posa en els temes financers unes perspectives massa optimistes. Diu: "L'adhesió d'uns països que encara tenen nivells de renda molt inferiors a la mitjana dels actuals 15 socis de la Unió introdueix una forta pressió sobre les despeses dels pressuposts comunitaris, tant en les que s'apliquen a la PAC com en les que financen les actuacions estructurals. Per al proper període pressupostari 2007-2013 pot comportar una pèrdua substancial dels fons per a Espanya".

Aquestes són dues qüestions jo crec que importants que s'han plantejat, que ja he plantejat inicialment; per una part hi ha aquestes mesures concretes de l'Agenda 2000, que encara és una proposta i haurem de veure, si es produeixen finalment, quins canvis es poden produir, però evidentment entenc que encaixen perfectament, com ha fet menció el conseller d'Agricultura el Sr. Morro, que encaixen bé en aquesta política del Govern de les Illes Balears quant a aquesta economia sostenible, aquest equilibri social, econòmic i mediambiental, evidentment malgrat aquestes perspectives financeres que vostè ha donat bon compte però que no ens permeten en tot cas ser massa optimistes; allò que en tot cas sembla que encaixi més són aquestes mesures concretes del que pot representar l'Agenda 2000.

En tot cas sí que entenc que és important, Sr. Conseller, conèixer aquestes actuacions que pot dur a terme el Govern quant a orientació de l'agricultura, quant a aquestes mesures concretes que pot dur a terme o que pensa dur a terme el

Govern de les Illes Balears quant a orientar la producció, a orientar la nostra pagesia, que coincidim, com deia el portaveu Sr. Camps, allò que volem és el millor per als nostres pagesos, garantir aquesta renda mínima. Però més en concret, Sr. Conseller, quant al subsector de la fruita seca, allò que també és una part important en concret, a veure com es pot orientar, com es pot entendre i com podem orientar els nostres pagesos i la nostra política agrícola. Ja dic, així i tot, que la proposta està subjecta a modificacions. Ens agradaria conèixer la seva opinió.

Res més. Insistesc des del Grup Parlamentari Socialista a agrair les seves explicacions, així com també la presència del Sr. Lucas. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Amer. Per contestar té la paraula el conseller d'Agricultura i Pesca.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA (Mateu Morro i Marcé):

Moltes gràcies. Bé, he de ser molt breu, però en principi crec que és la meva obligació agrair al Sr. Camps la seva intervenció, feta com sempre, primer, amb tota l'amplitud d'anàlisi que el caracteritza, però també -i perdoni'm que li ho digui- també des de la visió d'un menorquí que, per tant, veu les coses..., veu sobretot el sector agrari en les seves dimensions i en la seva importància, afortunadament, afortunadament per a l'illa de Menorca i per a tots els ciutadans de les Illes Balears.

Efectivament vostè ha tocat molts d'aspectes. Jo gran part d'ells crec que no són..., no hi estam en desacord sinó que coincidim. En aquests moments la situació ens sembla que es troba en què el Ministeri d'Agricultura i Pesca ja ha mantengut una sèrie de fòrums de decisió, ja s'han anat reunint, sobretot el Consell de Ministres de la Unió Europea. Dins aquest consell de Ministres s'han anat posicionant dos blocs que tampoc no són ben bé dos blocs, però sí que diríem Itàlia, França, Estat espanyol, Portugal, Grècia, potser Irlanda i algun altre enfront dels països del centre, Gran Bretanya, bàsicament, i Alemanya, que serien els que mantendrien la posició més favorable al text actual, i fins i tot alguns estats que encara consideren que les mesures haurien de ser més dràstiques, més contundents.

D'altra banda, dins l'Estat espanyol els col·lectius professionals agraris s'han anat posicionant, quasi tots molt críticament davant la revisió. A les comunitats autònomes hi ha hagut un elevadíssim nivell de coincidència, tot i també tenir agricultures molt diferents; es pot dir que les comunitats han vist aspectes positius i han vist els negatius i els han marcat amb un elevat nivell de coincidència, i jo esper que el sector professional i el sector públic mantendran una postura molt unitària en aquests temes, perquè realment les coincidències són molt elevades. És a dir, que, amb matisos, perquè evidentment Astúries no és Andalusia i Balears no és Extremadura, això està ben clar, des d'un punt de vista agrícola, ramader i agroalimentari, però sí que hi ha una posició bastant unificada. La setmana que ve hi ha una trobada conjunta d'organitzacions professionals agràries, conselleries i ministeri,

i supòs que d'aquesta trobada i de posteriors en sortirà un posicionament conjunt. D'altra banda, a nivell de conselleries i de ministeri, dins el marc de la conferència sectorial darrera ja es va arribar a un elevat nivell de coincidències.

I és cert el que vostè ha dit, és a dir, hi ha uns aspectes clarament positius, la filosofia és magnífica, és a dir, el text com a text literari és extraordinari, clar, un posicionament magnífic a favor d'una agricultura orientada al mercat, orientada a mantenir el medi ambient, el territori, a assegurar la seguretat i la qualitat alimentària, és a dir, criteris que jo crec que no podem deixar de compartir i que són certs. Evidentment, què ens preocupa? Ens preocupa que dins el marc de l'organització mundial de comerç sabem, ens consta, que hi ha uns compromisos i unes pressions per reduir l'ajuda pública al sector primari i compromisos concrets, compromisos fets, compromisos ja formalitzats a favor de liberalitzar els mercats, cosa que evidentment en part podem compartir perquè evidentment crec que a tots ens interessa que els sectors agraris de tot el món puguin viure i puguin desenvolupar la seva activitat. El que ens preocupa és que hi hagi una pressió de determinats estats dins l'Organització Mundial de Comerç perquè es redueixi l'ajuda pública al sector agrari europeu, perquè s'obrin totalment les fronteres a Europa i, evidentment, que Europa, a canvi de contrapartides a altres sectors de la seva economia, contrapartides comercials o de liberalització del comerç, sacrifiqui en tot o en part el seu sector primari en benefici d'altres contraprestacions, que seria una estratègia que, si fos així, seria nefasta per al sector primari d'Europa. Això ens preocupa, com he dit, i evidentment ens preocupa que darrere una filosofia molt encomiable no s'amagui una voluntat restrictiva a nivell pressupostari, és a dir, que vista la incorporació de tots aquests països de l'est, que tenen agricultures almanco socialment molt importants perquè alguns d'aquests països tenen el 40 i el 50% de la seva població activa dins el sector agrari, que allò que estigui fent la Unió Europea és preparar el terreny perquè li costi el mínim possible aquesta ampliació i perquè a l'Europa resultant els costos agraris siguin no just els que hi ha, sinó més pocs que els que hi ha en aquests moments per a l'Europa que tenim ara, i que per tant això signifiqui una pèrdua global d'ajudes.

Sobre el tema de la retirada de terres jo crec que ens afecta escassament, d'una manera molt reduïda, i sí que és vera que hi ha una proposta de renacionalització en el tema dels fruits secs, que és repartir els costos amb les administracions estatals i autonòmiques, evidentment, en darrer terme, i la Unió Europea, cosa que a les administracions que no vulguin o puguin donar suport deixaran en desavantatge els seus agricultors enfront de les que ho puguin fer o les que ho vulguin fer.

I per últim coincidesc amb vostè en què l'agricultura és un sector estratègic, que l'hem de defensar i recull la seva proposta i demanda perquè mantenguem una posició d'alerta i de contacte a fi que no ens passi el temps sense manifestar les nostres postures i expressar-les.

Quant a la Sra. Amer li he d'agradir la seva intervenció, que d'altra banda ha estat molt documentada i amb tota una aportació de temes als quals jo no havia fet referència però que

són importantíssims. És a dir, vostè ha plantejat el tema de la posició de l'Estat espanyol davant les ajudes europees, que efectivament és líder -crec que és el segon estat després de França- i llavors la situació de les Illes Balears dins l'Estat espanyol, que és qui en rep manco, és a dir, que en aquest sentit nosaltres estam dins un estat altament perceptor d'ajudes però que en percebem poquíssimes; és evident que no tenim ni la superfície ni les produccions subvencionades que tenen altres regions, i també és vera que la nostra societat i la nostra economia sembla a certs moments que ignoren el sector primari, sembla que el sector primari és un fet del passat, no és així a l'illa de Menorca, crec que hi ha una opció clara del conjunt de la societat, però sembla que en cert moment dins el debat públic el tema del sector primari a Eivissa, a les Illes Pitiüses i a l'illa de Menorca sigui un fet absolutament menor i, en tot cas, quasi bé folklòric, jo diria, quasi bé anecdòtic. Això és lamentable i això ens du a la situació de l'agricultura dins les Illes Balears, la situació de l'agricultura de les Illes Balears dins l'agricultura dins l'Estat espanyol, i llavors dins la Unió Europea. És a dir, és que tenim una sèrie de desavantatges començant ja pel nostre mateix territori.

Jo els he de dir que defensar l'agricultura de les Illes Balears no és possible sense una finançació, sense recursos econòmics això no és possible, sense recursos econòmics que procedeixin de les diverses institucions que hi tenen competències i que hi tenen possibilitats. En aquest moment parlem de les ajudes de la Unió Europea, després hauríem de parlar de com l'Estat espanyol reglamenta i articula determinades línies d'ajuda, per exemple el tema de la insularitat, que és un tema recurrent, és un tema que s'hi ve fent feina, s'hi ve treballant; vostès saben que el règim econòmic de les Illes Balears va excloure el sector primari, al final, el resultat final va ser que no es beneficiàs d'aquestes mesures afavoridores de la nostra economia. Per tant, aquest instrument ha fracassat. La insularitat a vegades es té en compte però d'una manera molt parcial, és a dir, som una illes que com vostès saben són considerades riques, no estan dins l'Objectiu 1, i per tant els percentatges d'ajut al sector primari són menors dels que hi ha Andalusia o a Extremadura, o a Castella-Lleó o a Castella-La Manxa, i per tant tenim tots els desavantatges i no tenim cap avantatge. Els nostres programes líders són quasi simbòlics, no tenen possibilitat d'actuar de manera decisiva dins el món rural i dins el sector agrari, i la finançació que tenim és escassíssima.

Per tant, de cara el futur intentem resoldre el problema que vostè plantejava, que és el definitiu, és a dir, què podem?, quin programa defensa el Govern de les Illes Balears? Jo crec que el Govern de les Illes Balears i el Parlament han afirmat unànimement que el sector agrari és un sector estratègic. Per tant això vol dir dotar aquest sector d'una finançació adequada. Hem de celebrar especialment l'aprovació del fons de rehabilitació d'espais turístics com a mesura contundent, és a dir, des del sector primari es veu amb esperança, crec, no som jo qui ha d'interpretar l'opinió del sector primari, però sí que es veu amb esperança un mecanisme que contempla entre els seus objectius el sector agrícola, i ho dic clarament, el sector agrícola ramader, i és el reg amb aigües depurades com un element important. Aquest govern ha creat un instrument positiu, aquest instrument pot reportar algunes línies de treball

esperançadores, però evidentment no les podem limitar en aquest instrument, que tindrà unes possibilitats determinades i, a més, compartides amb molts d'altres objectius extraordinàriament importants: el turisme, el medi ambient i el patrimoni històric i artístic.

Per tant fa falta una actuació d'aquest govern i de les institucions d'aquestes illes molt consensuada, fent pinya, a la qual els consells insulars, que són dipositaris de les competències plenes a Menorca i a les Pitiüses, s'hi involucrin, i anem cap a una política agrària de les Illes Balears, és a dir, que la política agrària europea sigui una cosa molt important, perquè és la que administra el gran volum econòmic, és a dir, efectivament la majoria dels pressupostos d'aquesta conselleria són els recursos que vénen de la Unió Europea, que passen per aquesta conselleria i es paguen al sector, però sense cap possibilitat o poquíssima de variar els seus fluxos, les seves determinacions, que a vegades són bones i a vegades no, perquè són mesures acordades a Brussel·les. Si ens queixam del centralisme de Madrid, del centralisme de Brussel·les val més ja no parlar-ne, perquè nosaltres, si comptam poc, som l'1% de la producció agrària a l'Estat espanyol, imaginem-nos a Europa, deu ser un 0,000. Per tant les nostres realitats són escassament contemplades dins la Unió Europea, i les possibilitats de fer una política agrària que contraresti això depèn de tenir recursos propis.

Evidentment, això què vol dir?, i ja per acabar. Vol dir considerar l'agricultura no just com un sector productiu sinó com un sector que manté el territori i el medi ambient, i manté la majoria del territori i del medi ambient; per tant el suport a aquest sector no es pot fer just amb paràmetres productius. No s'ha d'ignorar que dins el conjunt dels sectors productius així i tot aquest 1,4% del PIB de les Illes Balears més el 2..., no ho sé, del PIB que és la indústria agroalimentària, més el que representa dins el teixit del món rural més el sector de la distribució i el sector del comerç de productes agroalimentaris no deixa de ser, després del turisme i la construcció, el sector més important, així i tot, perquè no ens pensem que a les Illes Balears venguin en el futur grans renovacions del teixit productiu que no siguin un poc les que hi ha dibuixades, i la indústria agroalimentària no deixa de ser la primera indústria; evidentment que els seus components primers no procedeixen en la seva totalitat de la nostra producció agrària, però es pot anar guanyant quota i es pot anar guanyant pes per a aquesta indústria agroalimentària, i per tant per aquí, potenciant aquesta indústria agroalimentària i la seva comercialització, com vostè hi ha fet referència, jo crec que hi ha futur.

Jo crec que hem d'anar a una agricultura orientada al mercat; s'ha demostrat, el que passa és que això no és possible en la seva totalitat. Sabem que el sector lacti, tan important a l'illa de Menorca, ha d'estar orientat al mercat, però també ha d'estar orientat a treure a fora, és a dir, no just el mercat interior, els mercats externs, dins els quals pocs sectors de la nostra agricultura han fet coses. Evidentment el sector lacti sí, el sector de la patata d'exportació de Sa Pobla, però en altres terrenys no s'ha fet quasi res. Els vins, que són un sector petitíssim a les Illes Balears, a Menorca està començant, a Eivissa hi ha tres indústries transformadores i un futur per

davant, però no s'ha fet res encara en l'exportació a fora. És a dir, ens preocupam que hi hagi excessos vitícoles, ja estam preocupats, i tenim 1.500 hectàrees de vinyes, la qual cosa és absolutament insignificant, i no s'ha treballat encara per anar a fora.

Per tant jo crec que els productes de qualitat són el futur, sense desmerèixer els cereals o sense desmerèixer altres cultius que tenen una funcionalitat ambiental i territorial, però sí que denominacions d'origen, marques de qualitat, etc., són el futur, jo crec que d'això ja n'estam tots convençuts, i els voldria donar una bona notícia, i és que l'oli de Mallorca ja s'ha tramès a la Unió Europea la documentació per a la seva aprovació. Per tant jo crec que la setmana que ve o la següent es podrà dur a aprovació l'ordre que establirà el Consell Regulador de l'oli de Mallorca, i que aquesta mesura, si a més tenim en compte les possibilitats que poden tenir les marques de qualitat, jo ara per fer un breu repàs -i ja acab- a Menorca s'està fent molt bona feina amb l'anyell de llet de Menorca, hi ha una associació recentment constituïda, i a Eivissa s'està fent molta feina a través de l'agrupació APOI amb la ramaderia d'allà, que és bàsicament d'oví. Per tant jo crec que hi ha possibilitats i que hem d'anar per aquest camí.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. No volen intervenir?

Per tant, una vegada esgotat l'ordre del dia només queda agrair la presència del conseller d'Agricultura i Pesca, i no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	12 euros.
Sis mesos	6 euros.
Tres mesos	3 euros.
Preu de l'exemplar	0,60 euros.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 8
07001 PALMA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma